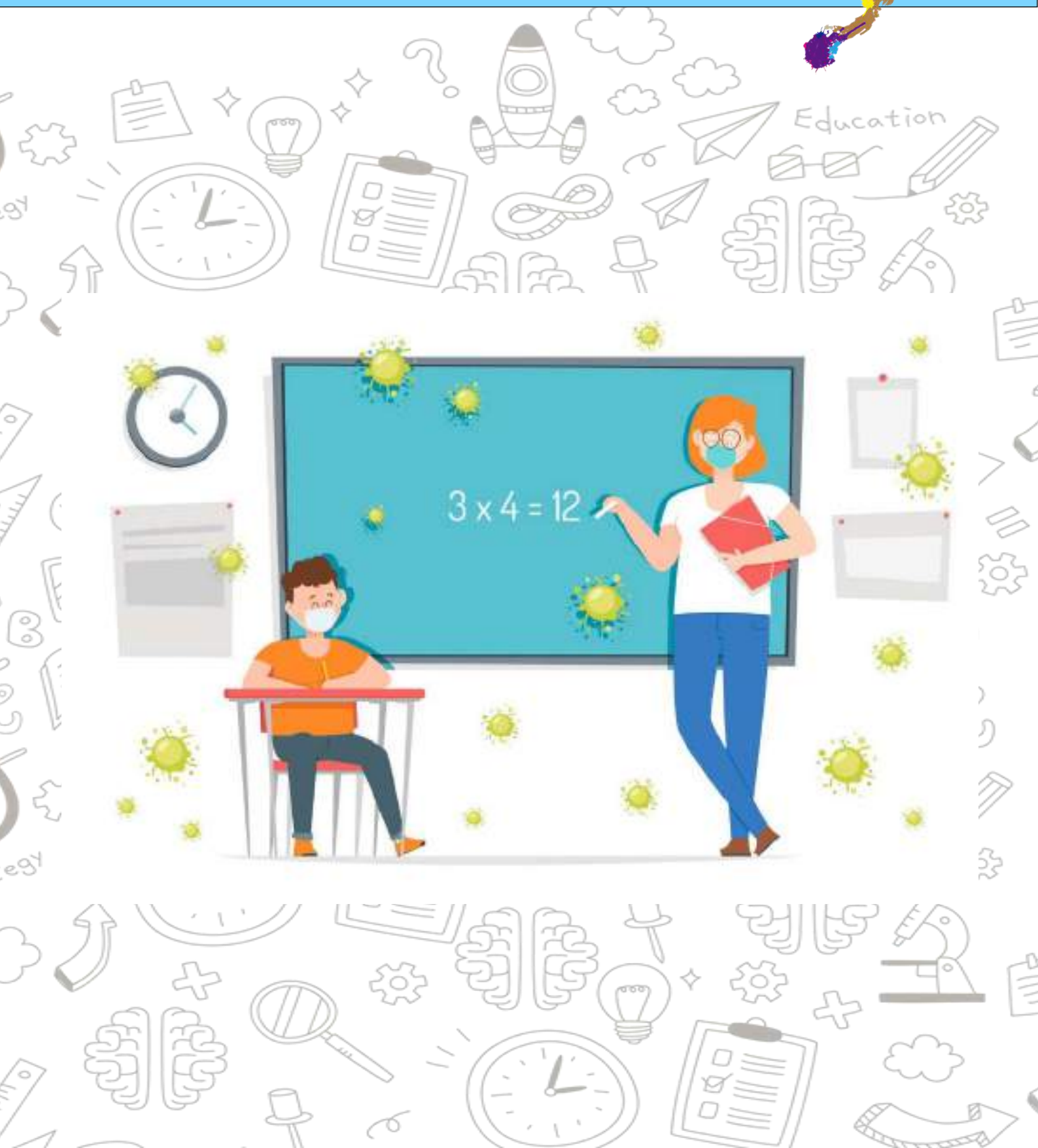

LA PETJADA

Curs 2021- 2022
núm. 26

ÍNDEX

Editorial

1

Ens coneixem

2

Tot sobre mi

Jo a l'Hospital

Festes i tradicions

8

Castanyada

Nadal

Carnestoltes

Sant Jordi

Col·laboracions

15

Museu de Ciències Naturals de Barcelona

Guàrdia Urbana de Barcelona

Associació del Concurs Internacional de Música

Maria Canals de Barcelona

Taller de músics

L'Aula Hospitalària als mitjans

19

Agraïments

20

EDITORIAL

Aquest curs hem pogut tornar a la normalitat després de dos cursos complicats, durant els quals hem hagut de treballar telemàticament uns mesos a causa de la pandèmia per Coronavirus.

La *Petjada* d'enguany és un recull, com sempre, d'una mostra d'activitats que es fan a l'Aula Hospitalària. Tot i els altibaixos durant el curs, en cap cas ha canviat l'important: la petjada que ens deixen nens, nenes, nois, noies i les seves famílies.

Tot un aprenentatge de vida per a nosaltres.

Desitgem que us agradi!

Patricia Bello, Elisabet Dalmau, Judith Escot, Raquel Higuera, Sandra Sánchez i Mònica Serarols.

ENS CONEIXEM: *TOT SOBRE MI*

Comencem el curs! Amb aquesta activitat inicial ens coneixem una mica...

TOT SOBRE MI

TOT SOBRE MI

¡Todo acerca de mí!

Nombre: Enycoler Uriol

Un dibujo de mí

Mi familia

Mis cosas favoritas

Quando crezca quiero ser...

Color

Comida

Lugar

Pasatiempo

Mi cumpleaños: 8 de Mayo 2013

TOT SOBRE MI

EM DIC: JULEN TINC 5 ANYS

COLOR PREFERIT PEL.LICULA PREFERIDA

M'AGRADA MOLT MENJAR PREFERIT

MUNTANYA LA MEVA FAMILIA JO

MAMA PAPA AINARA

TOT SOBRE MI

14/9/2021

TOT SOBRE EN

Marc Conralls

Els fets

Tinc 12 anys.
 Celebro l'aniversari el 7 de setembre.
 Vac a Martornès del Valles.
 Estudio a l'escola Vinyes velles.
 La meua família: 3 i 4.
 Els meus amics: Marta i Anic.

M'agrada:

Assignatura: lotes
 Música: Diferents gèneres
 Llibre: Los campos
 Pel·lícula: Acció i comedi
 Menjar: tot excepte el son
 Esport: Hurdol

Pel·la autobiografia

Em de Marc, vaig néixer el dia 7 de setembre del 2009 i ara tinc 12 anys.
 A casa som 4, els meus pares i el meu germà i la meua mare a la escola con pomes i ara farem d'ac a l'institut vinyes velles.
 Les meues aficions són jugar a hurdol e a la play 4.
 Tinc molts amics però els meus millors amics són Martin, Biel, Paula, Emma, David i el més important per mi el meu germà.

Nom Erick Data 13/9/21

SI FOS UN ROBOT

El meu nom és: Erick Marcos Muñoz

Sóc especial perquè: Soc molt juganer

Coses sobre mi:

- Tinc 10 anys.
- Vaig néixer el 2011.
- La meua família són: Ana (mare), Yolanda (pare), Frank (germà).
- Els meus amics són: Alex, Joel, Hugo i Maja.

Em fa feliç: Jugar

Color preferit: blau

A l'escola m'agrada: les mates

A casa m'agrada: el pati

Menjar preferit: chico

Animal preferit: Coball i el gos Glax

Llibre preferit: Ingo i dingo

TOT SOBRE MI

Form titled "SI FOS UN ROBOT" with handwritten answers:

Nome Adria Data 13/05/2023

SI FOS UN ROBOT

El meu nom és Adria

Sóc especial perquè: <u>Jugo al Pintor</u>	Coses sobre mi: ● Tinc <u>9</u> anys. ● Vaig néixer el <u>25 d'agost</u> ● La meua família són: <u>Elisaveta i Mameu Aniel, Peter i Mireia</u> ● Els meus amics són: <u>Oliver, Elany, Aitzi, Jan i Buba</u>	En fa feia... <u>que me estimin</u>	
Color preferit: <u>Turquesa</u>	A l'escola m'agrada: <u>Jugar amb els meus amics</u>	A casa m'agrada: <u>Menjar amb els meus amics</u>	Menjar preferit: <u>Maca, nois amb oli i tomà i nou.</u>
Animal preferit: <u>Banda Vermella</u>	Libre preferit: <u>Harry Potter</u>		

ENS CONEIXEM: *JO A L'HOSPITAL*

A través de dibuixos o redaccions, l'alumnat plasma els sentiments de la seva estada a l'Hospital.

Em dic Marc, tinc 13 anys i sóc estudiant de l'E.S.O. Com que estic ingressat a l'Hospital Vall d'Hebron de Barcelona no puc anar a l'institut.

Estic sol en una habitació amb la meva mare fins el divendres, i els caps de setmana m'acompanya el meu pare.

El dia passa ràpidament, perquè durant el matí vénen les professores, a la tarda faig els deures i jugo a la consola amb els meus amics. A vegades ve la psicòloga o un voluntari i cada dia faig una estona de bicicleta estàtica al matí i a la tarda.

Estar a l'hospital és com estar a casa, en general estic còmode i les infermeres són molt amables.

Com que una malaltia "tocanassos" i inusual, ara aquesta informació i la meua foto surt arreu: a l'Instagram de l'Hospital, als diaris, a la ràdio. Així que ara també aquí, a la revista de l'Aula Hospitalària.

FESTES I TRADICIONS

CASTANYADA

E-LEARNING

E-LEARNING

Educa

NADAL

CARNESTOLTES

Per preparar la Diada de **Sant Jordi**, hem treballat la llegenda, hem fet punts de llibre i sobretot, hem llegit molt.

Mireu quin conte ha escrit la Laura G.G. ...

CUANDO DESPERTÓ, EL DINOSAURIO TODAVÍA ESTABA ALLÍ

Llevaba dos días sin moverse. Desde que lo encontraron entre los arbustos de la finca familiar y lo llevaron a la casa, el dinosaurio no ha hecho más que mirar por la ventana. En la calle no hay más que personas y animales, pero ninguno como él. Ninguno supuestamente extinto hace millones de años. No es aterrador, no más que un león y no más grande que un avestruz. Es escamoso, como los cocodrilos, y con mandíbulas naranjas por el lomo. Ojos grandes y marrones, y dientes que sobresalen de su boca, pero no hay ningún rastro amenazador en su cara, de hecho, la familia que lo encontró, no se asustó en ningún momento, simplemente parece perdido, lejos de lo que él está habituado. Buscaron durante horas por si había otro igual, pero hasta el momento, no ha habido suerte.

Una de las primeras preocupaciones de la familia era saber cómo alimentarlo. Según los libros de historia, podía ser de cualquier tipo. Probaron con todo, desde la misma planta de los arbustos entre los que se encontraba, hasta un pollo que compraron en el pueblo. Pero él mismo despejó la duda sobre su plato favorito al ver en un miró cercano como escalaba una lagartija. Salió corriendo a través de la puerta entreabierta y se lanzó sobre el animal, cosa no muy agradable para el padre de familia al darse cuenta de que después tenía que limpiarlo todo. Otra de las prioridades que encontró la menor de la familia era la de darle un nombre a la criatura, cosa que alertó a los padres, debido a que es el primer paso para encariñarse con un animal, pero cómo explicar al mundo que los dinosaurios se igualan con nosotros sin que la gente pensase que están locos o eligiendo experimentar con el animal? No, era mejor mantenerlo en secreto hasta encontrar al resto de su manada. Al fin y al cabo, era solo una cría. Erock, se llamaría Erock y se quedarían con él.

Erock mostraba ser dócil con los miembros de la familia, incluso se acumulaba con los niños cuando estos se encontraban en la moqueta del salón, pero siempre con la vista hacia fuera. Parecía que él también disfrutaba de la familia, pero algo le faltaba. Después de todo, ahora estaba en un mundo muy diferente al que conocía. Ese mismo fin de semana, los gemelos Carlos y Matías, junto con la pequeña Anabella decidieron recorrer el campo alrededor de la finca para seguir buscando de donde había podido venir un animal tan raro. Decidieron ir más allá del riachuelo, y bastante más lejos de donde habían estado buscando los días anteriores.

Erock los seguía entre divertido y alegre, con las únicas distracciones de perseguir una mariposa por allí o morder unas hierbas por allá. Después de unas cuantas vueltas y cuando estuvieron a punto de rendirse y dar marcha atrás, las vieron. Unas escamas, esta vez de color morado, junto con un par de huellas con la forma de las patas traseras de Erock, aunque ligeramente más grandes. Iban por buen camino. En esta ocasión fue Erock el que marcó por dónde debían seguir, pues olfateando el suelo apresuró el paso hacia la zona montañosa de la isla. Los niños tenían casi que correr para seguirle el ritmo, pero estaban emocionados de imaginar qué podrían encontrarse. Llegaron a lo que parecía una pared de roca cubierta de eredaseras. Pensaron en dar la vuelta, justo cuando Erock se adentró decidido por la parte más tupida de las plantas que colgaban de la pared. Anabella quiso avanzar sin pensarlo detrás del dinosaurio, pero sus hermanos empezaron a dudar sobre los peligros que podrían encontrar, así que decidieron ir delante de la pequeña.

Con sorpresa descubrieron que Erock les esperaba en lo que era la entrada de un tubo volcánico. Cogieron unas cuantas flores de colores llamativos para ir dejándolas cada varios metros y así poder encontrar el camino de vuelta más tarde. Encendieron las linternas de sus móviles y avanzaron por el oscuro túnel durante no menos de quince minutos. En algún momento descubrieron un haz de luz que se iba agrandando a medida que se acercaban a él. Cuando se asomaron por esa abertura, sus rostros se llenaron de asombro. Infinidad de plantas desconocidas para ellos se mostraban bajo un sol radiante. Habían atravesado el cono del volcán y metros más abajo había criaturas idénticas a su nuevo compañero. Todos se quedaron completamente quietos mirando a los tres niños, parecía dano que era la primera vez que veían a unos seres como ellos. Ambas especies decidieron no moverse de sus respectivos lugares, aterrados de lo que les podían hacer. Sólo Erock parecía estar cómodo en esa situación e interactuaba con unos y otros indistintamente.

Parecía que la situación podía prolongarse infinitamente así, hasta que entre los dinosaurios apareció uno con paso lento y emitió un leve rugido en dirección a Erock; y sin siquiera mirar a los niños se acercó a él y empezó a olfatearlo hasta darse cuenta que estaba sano. Solo en ese momento levantó la vista, pestañeó una sola vez y con cuidado se acercó a los tres hermanos paralizados por el asombro. La criatura les miraba con cierta dulzura, y se dio la vuelta regresando por donde había venido. Los gemelos, aliviados imitaron sus pasos para salir del volcán, solo la pequeña Anabella se quedó mirando a Erock, y aunque estaba contenta de que hubiese encontrado a su familia, la pena le recorrió el cuerpo, preguntándose si se iban a poder volver a ver. El dinosaurio, como si de alguna manera hubiese escuchado sus pensamientos, asintió una vez con la cabeza para luego seguir a su familia. Anabella después de sonreír aliviada, hizo lo mismo con la suya.

Per Sant Jordi vam tenir una celebració molt especial. L'escriptora **Elisenda Roca** i la il·lustradora **Maria Palet** van visitar els alumnes, els van regalar llibres, contes i dibuixos, i els hi van dedicar. Moltíssimes gràcies a les dues i al **CLIJCAT** per fer-ho possible!

COL·LABORACIONS

Els i les alumnes l'Aula Hospitalària han pogut gaudir del projecte **Nat viatger**, una iniciativa del Museu de Ciències Naturals de Barcelona, per acostar les ciències als infants i adolescents hospitalitzats.

CENTRE: AULA HOSPITALÀRIA
VALL D'HEBRON DATA: 17/01/21,
ERICK M.

El projecte consisteix a treballar per les ciències
amb un treball interdisciplinari i creatiu.
Ja podem crear unes petites coses
amb els nostres materials.

CENTRE: AULA HOSPITALÀRIA
VALL D'HEBRON DATA: 17/01/21,
ERICK M.

La vida fa que a cada alimentació necessitem
toque tots els nutrients, uns són més importants que
altres, per créixer, reproduir-se, moure's, etc.
Els vegetals són la base de tota la cadena
alimentària, perquè són els únics que poden
crear energia sense necessitat d'altres nutrients.
Els animals s'alimenten de la llum del sol,
del diòxid de carboni i de l'aigua i dels nutrients.
En una cadena alimentària existeixen els orga-
nismes consumidors i els que són consumits.
Els consumidors s'alimenten dels vegetals, d'altres
animals i els que són consumits s'alimenten
d'altres organismes.
Sorprenent que alguns animals invertebrats es puguin
menjar peixos, caragols o cànecs que estan profetitzats
amb els seus drets.
Al final, perquè no tots els nutrients són iguals
tots els animals.

L'Ivan i altres agents de la [Guàrdia Urbana](#) ens han presentat diferents unitats per videoconferència. Hem conegut els cavalls de la unitat muntada, els gossos de la unitat canina, ens han fer circular segurs per un circuit de bicicletes, i vam crear junts una història d'una dia a la Guàrdia Urbana a través de la plataforma *Plotagon*.

Els voluntaris de l'Associació del Concurs Internacional de Música Maria Canals de Barcelona i els voluntaris del Taller de Músics de Barcelona apropen la música als infants i adolescents hospitalitzats. Moltes gràcies!

Visca la música!

L'AULA HOSPITALÀRIA ALS MITJANS

Aquest curs el **Diari ARA** ha publicat un reportatge sobre l'Aula Hospitalària. També ha sortit A TV3 a l'**InfoK** del Club Super3!

Aules hospitalàries

2 min

Sabem amb dades a la mà que les malalties mentals i físiques que pateixen les criatures, els adolescents, les adolescents i el jovent han augmentat considerablement degut al període de confinament de la pandèmia.

Visitem un hospital amb l'excusa de portar llibres als nens, nenes i joves malats i parlem amb les mestres hospitalàries i una infermera que ens confirma sense cap ombra de dubte aquesta penosa realitat. Les estadístiques, en aquesta ocasió, no menteixen.

L'única aula on els alumnes van en pijama

Només sis hospitals a Catalunya compten amb un espai educatiu

Judit Montoliu

2 min

De més font d'informació a la especialització de l'hospital general català

El Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil organitza des de fa anys visites d'escriptors, escriptores, il·lustradors i il·lustradores als hospitals on hi ha criatures i jovent hospitalitzats.

Per un periodisme independent al servei de la comunitat educativa

Hem de ser **1.000** subscriptors

subscriu-te a **el diari de l'educació**

AGRAÏMENTS

Moltíssimes gràcies a...

En Jaume Cela, a l'equip del diari ARA i a l'InfoK per tenir presents les Aules Hospitalàries i fer pública la nostra feina, amb amabilitat i donant-nos visibilitat.

La Remei Graupera, per la seva generositat en compartir els seus preciosos llibres amb el nostre alumnat.

Tot l'equip del CLIJCAT, en especial a la Natàlia Calvo, per fer possible que Sant Jordi pugui celebrar-se a l'Hospital.

L'escriptora Elisenda Roca i a la il·lustradora Maria Palet, per les seves obres i per ser tan properes, dolces i afables amb tots els infants i adolescents hospitalitzats.

Els nostres col·laboradors de la Guàrdia Urbana, en particular a l'Ivan, per adaptar-se sempre a les necessitats de l'alumnat de l'Aula. Un agraïment especial als animals de les unitats muntades i canines!

Els voluntaris i les voluntàries de l'Associació del Concurs Internacional de Música Maria Canals de Barcelona i del Taller de Músics de Barcelona, per aportar-nos música i bones vibracions durant tot el curs escolar.

El Departament d'Educació i Activitats del Nat-Museu de Ciències Naturals de Barcelona, especialment a la Montse i la Teresa, per les seves propostes d'activitats adaptades que apropen el Museu de Ciències Naturals als infants i adolescents hospitalitzats.

L'equip sanitari, administratiu, voluntaris i tants d'altres serveis de l'Hospital, per la seva paciència i per facilitar-nos la coordinació diària.

A tots i totes, **MOLTES GRÀCIES!**

Equip docent

e **Aula Hospitalària
Vall d'Hebron**

Consorci d'Educació
de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Ajuntament de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació